

Når det gælder engagementet, mener vi, det også er vigtigt, at den danske udviklings-, demokrati- og miljøbistand styrkes, for det vil være med til at sikre og styrke Danmarks omdømme og muligheder for at føre en mere aktivtisk udenrigspolitik. Når det gælder gennemsigtheden, synes vi stadig – og jeg synes egentlig, at dagens historie i Weekendavisen dokumenterer dette – at der bør foretages en uvildig undersøgelse af hele forløbet, så vi kan lære af de fejltagelser, der selvfølgelig er blevet gjort.

Jeg vil gerne understrege, at der jo er mange andre ting, man kunne nævne. Jeg skal ikke opridse alle forslagene, men når det gælder ligestillingen, vil jeg bare nævne ét forslag, som vi også er kommet med fra Socialdemokraternes side, nemlig at der bør skabes mulighed for, at kvindelige studerende i den muslimske verden kan få legater til universitetsuddannelse i bl.a. Danmark, f.eks. ved oprettelse af en Nina Bang-fond.

Vores forslag har vi sendt til regeringen, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at kvittere for den positive modtagelse, de har fået. Jeg synes også, at når man læser det arabiske initiativ, som har en god fokus, kan man også se, at mange af forslagene er blevet imødekommet i den ene eller den anden form.

Men det fører mig over til – og det vil jeg gerne understrege – en meget vigtig principiel diskussion, som jeg synes vi også skal tage her i dag, nemlig diskussionen om den fejlagtige tænkning om sammenstødet mellem den vestlige verden og den muslimske verden, som Huntington kalder civilisationernes sammenstød. Mange har således argumenteret for tilstedeværelsen af en grundlæggende religiøs og/eller kulturelt motiveret modsætning mellem Vesten og islam, mens andre har påpeget, at en sådan modsætning snarere har rod i udviklingsmæssige forskelle mellem de arabiske og de vestlige samfund.

Set fra vores synspunkt må påstanden om grundlæggende og uløselige religiøse og kulturelle modsætninger afvises. Derfor skal vi ikke vende ryggen til den arabiske verden, men snarere involvere os på en meget aktiv og begavet måde, så vi undgår fejlagtige modsætninger og fordomme. I virkeligheden er der måske indbyrdes større modsætninger i den arabiske verden mellem de sekulariserede eller moderate muslimske kræfter over for de radikale islamistiske kræfter.

Der er ingen grund til at tro andet, end at hvis man på tre afgørende punkter, som også udenrigsministeren var inde på, sætter ind over for det massive underskud i den arabiske verden – jeg tænker på omfanget af frihed, kvinders muligheder, viden- og kompetenceniveauet i forhold til indkomst osv. – kan mange af problemerne med radikal islamisme løses på sigt. Regionen er jo som bekendt kendetegnet ved analfabetisme, manglende adgang til internettet, verdens yngste befolkninger, tårnhøj arbejdsløshed, kraftig befolkningstilvækst og ofte også stillestående økonomi. Socialdemokraterne støtter derfor videreførelsen af det arabiske initiativ, både med et bilateralt og ikke mindst med et multilateralt spor.

Kl. 17.10

I sidste ende er der for os ingen tvivl om, at ikke mindst EU, bl.a. gennem den såkaldte Barcelona-proces, som også er beskrevet, kan spille en afgørende rolle. Kun gennem EU kan det lykkes at opstille en samlet og gennemskuelig politik over for regionens meget forskellige lande, og jeg tror, det i sidste ende vil have langt den største virkning.

Formanden:

Tak til hr. Jeppe Kofod. Så er det hr. Søren Espersen som ordfører.

Søren Espersen (DF):

Der er jo ingen tvivl om, at det er tegningesagen, der er årsagen til denne forespørgsel. Jeg kan høre, at den allerede er blevet omdrejningspunktet for diskussionen, og det er sådan set udmærket, at det også bliver en debat om dialog.

Da jeg læste ministeriets analyse, faldt det mig i øjnene, at konklusionen i forbindelse med tegningesagen netop slog fast, at sagen har gjort dialog yderligere nødvendig, fordi Danmark i de arabiske lande er blevet udsat for et imageskifte, og at opfattelsen af Danmark i de arabiske lande er ændret til det negative som et resultat af sagen. Det er et gennemgående træk i analysen, at der fokuseres på Danmarks ramponerede image i de arabiske lande som årsagen til, at der nu for alvor må gøres noget fra dansk side med hensyn til dialogen.

Jeg kunne egentlig godt have tænkt mig, at analysen også havde beskæftiget sig med det modsatte, altså hvordan de arabiske landes image mon er blevet ændret i Danmark som følge af tegningesagen. Det er nemlig ikke uvæ-